Steinklee 748.S
Steinleberkraut. 472.C
Steinmüntz 433.A
Steinrauten 729.B
Steinsomen 488.C
Stendelwurtz 709.B
Stichaskraut 777.B
Streyffwurtz 460.S
Streichblümen 809.A
T
TAg vñ nacht. 278.C
Tamarisck 512.C
Taubnessel 468.S
Tausentblatt 726.C
Teuffels abbiß 714.C
Teuffelsmilch 604.C
Thym 826.C
Todtern 347.A
Todtnessel 468.S
Tormentill 259.B
Treibkörner 454.S
Triacks 855.B
Türckisch Cucumern 702.S
Türckisch korn 824.C
V
VEiel 456.S
Veielwurtz 316.C
Vergiß mein nit. 868.S
Versich 542.S
Vnholden kertz 845.A
Vnser frawen flachß 544.S
Vnser frawen mantell 613.A
Vnser frawen müntz 287.A
Vnser frawen schüchlin 526.S
Vogelnest 685.A
W
WAndlüßkrut 793.B
Waldtfarr 594.S
Waldtlilgen 645.A
Waldtköl 466.S
Waldtmägolt 466.S
Walwürtz 694.C
Wasserbatenig 775.B
Wasserdost 264.C
Wasserepff oder eppich 271.A
Wassermähen 534.C
Wassermüntz 721.A
Wasserpfeffer 842.C
Wegdritt 613.B
Weggraß 613.B
Wegwarten / oder weg weiß 676.C
Weiden 333.A
Weiderich 490.C
Weingartenwinden 259.A
Weinrauten 615.B
Weiß Andorn 589.A
Weiß Glocken 719.A
Weiß Himelschlüssel 845.B
Weiß Hornungß blümen 485.A
Weiß lilgen 363.B
Weiß morelen 750.C
Weiß nießwurtz. 271.A
Weiß seeblümen 534.C
Weiß senff 261.A
Weißwurtz 584.C
Weisse steinbrech. 748.C
Weisser ephew 421.A
Weydt 330.C
Weyssen 647.B
Weyssenkolb 647.B
Welsch veel 312.S
Welsch linsen 445.A
Welsch nuß 378.S
Welscher hirß 772.C
Welscher steinkle 526.S
Welscher weyssen 647.B
Widertodt 795.A
Wildampffer 460.S
Wilder balsam 287.A
Wild Basilg 895.A
Wild Benedicte wurtz 383.B
Wilder bertram 638.C
Wild bingelkraut das mennle 443.A
Wild chamillen 582.C
Wild cucumer 704.S
Wild flaschs 544.S
Wilder galgan 452.S
Wilder gartensaffran 410.C
Wild Himelschlüssel 845.B
Wilden klee 526.S
Wilder korffell 524.S
Wilder kreß 324.S
Wilder kürbß 373.A
Wild maen 514.S
Wild moren 750.C
Wild müntz 287.A
Wild negelblümē 351.B
Wild ochsenzungen 269.C
Wild pastiney 685.A
Wilden poley 433.A
Wild rosen 656.S
Wilde salbey 567.A
Wild scharlach 567.A
Wilden senff 256.C
Wild schwartzer corian der 502.S
Wild wullkraut 845.B
Windenkraut 719.A
Wintergrün 466.S
Wysenklee 820.C
Wysenkümel 397.A
Wolffsmilch mancherley 810.C
Wolgemüt 551.A
Wolriechender klee 816.C
Wüterich 405.A
Wullkraut 845.A
Wunderbaum 339.A
Wundtkraut 799.B
Wurmkraut 48.A
Wundtscherling. 405.A
Wutzerling 405.A
Y
YElenger ye lieber
Yngrün. 359.A (884.C
Z
Zäpfflinkraut. 237.A
Zam Pastiney 685.A
Zam / oder gartensenff 537.A
Zamer saffran 442.C
Zeitlosen 358.C
Zeunling 645.A
Ziffern 266.C
Zitterwurtz 460.S
Zweyblatt 565.B
Zwibel 303.A. 429.A

Sequentes duæ appendices suis capitibus adiiciantur.

Appendix in caput de Colutea. *Pag.* 445.

Dum hoscę cõmentarios conscribere mus non erat ad manũ græcus Theophrastus: quare cum latino tantũ utendum esset exemplari Theophrasti, nõ satis cõiicere potuimus an per y aut per ου uox ipsa scriberetur, cum nõ raro Latini eas uoces in quibus græcè υ est, per u efferant. Quare latinè dici hanc herbam Coluteam & Colyteam putauimus. Sed nacto tandem græco Theophrasti codice, statim deprehendimus κολουτίαν à κολυτία diuersam esse: idipsum enim Theophrastus manifestè innuit. In latina uerò Theodori uersione perperàm pro Colytea scribitur Colycea: id quod nobis etiam tenebras offudit. Legendum itaq; initio capitis de Colutea in eum modum erit: κολυτία Græcis, Colutea Latinis dicitur &c. Expungenda itaq; dictio Colytea, & passim in hoc capite pro Colytea legendum Colutea.

Colutea differt à Colytea

Appendix in caput de Trifolio odorato. *Pag.* 816.

Non latet hanc herbam propè accedere ad descriptionẽ Loti syluestris. Caulem nanq; fert bicubitalem, & aliquando maiorẽ, numerosis alarum cauis. Folia Trifolio quod in pratis nascitur similia: semen Fœnogræco ita respondens, ut nisi minus esset, uix ab inuicem discerneres: sapore item medicato. Tamen non minus accedit etiam ad Trifolij acuti picturam. Frutex enim uerius esse quàm herba uidetur, cubito maior, uirgas habens tenues, nigras, iuncosa adnata obtinentes, in quibus sunt folia Loti, in singulis pediculis tria, in ambitu cuspidibus serrata, ut hinc cõmodissimè dici mereatur ἐξόφυλλον. Hæc etiam odorata sunt uehementer, ut nonnullis caput offendant: & ad bituminis certè odorem proximè accedunt, sed non parum tamen suauior & iucundior est. Florem præterea ex se mittit purpureum, hoc est, ad purpuræ colorem nonnihil accedentem: ex albo enim purpureus, aut subcœruleus est. Semen etiam modicè latum, & subhirsutum, ex altero fine ueluti cornu obtinens. Quod ego non de ipso quidem nudo semine, sed de eius potius folliculo, quod in cacumine planè aculeatum ac ueluti cornutum existit, intelligendum puto. Radix deniq; illi longa, gracilis, & tenax existit, nihilq; est in tota descriptione quod ei aptissimè nõ quadret. Accedit prẽterea amaritudo quæ in semine non est obscura, pulchrè sibi etiam Trifolij odorati facultates uendicans: mouent enim quæ amara sunt uri nam, menses ducũt, comitialibus prosunt, aliaq; quæ Dioscorides Trifolio huic adscribit efficere possunt. Quare ijs rationibus motus, à concepta sententia discedere nondũ queo, nisi contingat nobis aliam intueri stirpem, cuius semina, atqueadeo grana ipsa hirsuta, & cornuta existant. Quanquã non lateat parum admodum referre utram sententiã, nostram aut aliorum amplectaris, cum Lotus & Trifolium facultatibus non multum aut ferè nihil distent. In hoc tamen semine, quod nos Trifolij odorati esse contendimus, nulla inesse apparet adstrictio, quam tamen in Loti semine Dioscorides requirit. Quod pro confirmanda nostra sententia adiicere uoluimus.

Errata quædam momentanea ad finem operis quære.